

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1452/2022
25.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1310/22 од 28.12.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 162/22 од 19.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1310/22 од 28.12.2022. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 162/22 од 19.09.2022. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 452/20 од 11.05.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, за коју казну је одређено да се неће извршити уколико окривљени у временском периоду од три године не учини ново кривично дело. Истом пресудом је одређено да ће о трошковима поступка суд донети накнадно решење, након што прибави податке о висини трошкова.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 162/22 од 19.09.2022. године усвојена је жалба браниоца окривљеног и преиначена пресуда Основног суда у Сомбору К 452/20 од 11.05.2022. године, тако што је окривљени на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ јер нема доказа да је извршио наведено кривично дело.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости против обе правноснажне пресуде, али из образложења захтева произилази да га подноси само против пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 162/22 од 19.09.2022. године, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док у осталом делу нема законом прописани садржај.

Републички јавни тужилац је у захтеву навео да је другостепени суд окривљеног ослободио од оптужбе на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП јер нема доказа да је окривљени извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, док у образложењу пресуде наводи да у радњама окривљеног нема противправности, што упућује да у радњама окривљеног нису остварена обележја кривичног дела а што су разлози предвиђени чланом 423. став 1. тачка 1) ЗКП. Поред наведеног у захтеву се наводи да суд није образложио на основу чега је изнео становиште да се пчела не може сматрати опште опасном животињом, да није применио одредбу члана 59. став 2. Закона о сточарству, сматрајући да је искључиво иста бланкетног карактера, те да је констатовао да је садржина два вештачења несагласна односно да су садржаји истих у великој мери различити да би након тога констатовао да су вештачења сагласна.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем другостепене пресуде у корист окривљеног АА учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Побијаном пресудом окривљени АА је ослобођен од оптужбе јер није доказано да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, односно да није доказано да је опште опасном радњом изазвао опасност за живот или тело људи.

У образложењу побијане пресуде суд наводи да није доказано да је окривљени извршио кривично дело у време и на начин како је то наведено у првостепеној пресуди, да нема доказа да је окривљени држао пчеле на начин да сметају суседима, да се супротно ставу првостепеног суда само на основу одредбе члана 59. став 2. Закона о сточарству не може извући закључак о противправности дела окривљеног јер је у ставу 3. наведене одредбе одређено да министар ближе описује услове и начин гајења пчела, у ком смислу је Правилником о условима и гајењу и селидби пчела предвиђено да се гајење пчела може вршити под условом да је кошница постављена на удаљености која мора бити најмање 20 метара од објекта за боравак људи или гајење животиња. У конкретном случају кошнице окривљеног су биле постављене 32 метра од првог објекта оштећене, а од стамбеног дела њене куће удаљене 60 метара. Сходно

наведеном суд у побијаној пресуди наводи да је утврђено да је окривљени држао пчеле у складу са наведеним Правилником и да нема доказа да је окривљени своје пчеле држао на начин да ометају суседе у њиховом становању и да се није могло утврдити да су управо пчеле окривљеног нападе оштећене.

По налажењу Врховног касационог у побијаној пресуди суд је утврдио да нема доказа о постојању елемената кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, за шта је супротно наводима захтева за заштиту законитости, дао јасне, логичне и убедљиве разлоге, због чега су наводи Републичког јавног тужиоца да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, оцењени неоснованим.

Поред наведеног, неосновани су и наводи захтева Републичког јавног тужиоца да је у побијаној пресуди учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП тиме што је суд констатовао да је садржина два вештачења несагласна односно да су садржаји истих у великој мери различити да би након тога суд констатовао да су вештачења сагласна, с обзиром да суд нигде не помиње да су несагласна већ је налазе и мишљења вештака имао у виду у смислу описивања радијуса кретања пчела и на коју удаљеност исте могу да оду од својих кошница и да је управо из ових налаза утврдио да је окривљени држао своје кошнице на прописаној удаљености.

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у осталом делу нема прописан садржај.

Наиме, захтев за заштиту законитости је поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП-а и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али како у образложењу захтева Републички јавни тужилац не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведених одредби закона, а имајући при томе у виду да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у овом делу нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован и одредбе члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у ком је захтев одбачен јер нема садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

За председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић